

Γνωρίζατε ότι οι φάλαινες και τα δελφίνια “επικοινωνούν”;

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Η πλειοψηφία των ζώων παράγει ήχους με έμφυτο και όχι επίκτητο τρόπο, όμως νέα επιστημονική μελέτη υποστηρίζει πως οι φάλαινες μπορούν και «μιλάνε» σαν δελφίνια, όταν τα δύο είδη περνάνε αρκετό χρόνο μαζί.

Αυτό σημαίνει πως τα μεγάλα θαλάσσια θηλαστικά έχουν τη δυνατότητα να αντιγράφουν ήχους και να τους χρησιμοποιούν στις κατάλληλες κοινωνικές περιστάσεις, όπως οι άνθρωποι, οι νυχτερίδες και ορισμένα είδη πτηνών.

Η έρευνα έλαβε χώρα στο Ερευνητικό Ινστιτούτο Hubbs στο Σαν Ντιέγκο της Καλιφόρνια, όπου οι επιστήμονες παρατήρησαν πως οι όρκες άρχισαν να επικοινωνούν φωνητικά με δελφίνια μετά από κάποιο χρονικό διάστημα στον ίδιο χώρο.

Οι λεγόμενες φάλαινες δολοφόνοι έχουν περίπλοκο φωνητικό εύρος που αποτελείται από σφυρίγματα, γλωσσικούς ήχους «κλικ» και παλμικά καλέσματα, τα οποία είναι επαναλαμβανόμενοι σύντομοι ήχοι εναλλασσόμενοι με διαστήματα σιωπής για απόδοση έμφασης.

Τα ακουστικά χαρακτηριστικά της φωνητικής επικοινωνίας, όπως η διάρκεια και ο τόνος, διαφέρουν ανάμεσα σε διαφορετικές κοινωνικές ομάδες ορκών. Οι όρκες που ζουν μαζί χρησιμοποιούν ξεχωριστά φωνητικά χαρακτηριστικά, σαν τη δική τους διάλεκτο, γεγονός που αποτελεί ένδειξη ικανότητας φωνητικής μάθησης, όμως οι επιστήμονες χρειάζονταν πειραματική επαλήθευση.

Ο έλεγχος της ικανότητας φωνητικής μάθησης στα κοινωνικά θηλαστικά απαιτεί συνήθως την παρατήρηση των ζώων σε μια κοινωνική κατάσταση που θα μπορούσε να τους δώσει κίνητρο να επικοινωνήσουν με νέους τρόπους. Τα δελφίνια αποτελούν ιδανικό είδος για σύγκριση, καθώς γενικά παράγουν παρόμοιους ήχους, αν και βασίζονται περισσότερο σε σφυρίγματα και γλωσσικούς ήχους σε σχέση με τις φάλαινες που προτιμούν τα παλμικά καλέσματα.

Συγκρίνοντας παλαιότερες ηχογραφήσεις από ομάδες ορκών και δελφινιών στον ίδιο χώρο αλλά και μόνες τους, η ερευνητική ομάδα κατάφερε να προσδιορίσει το βαθμό στον οποίο οι όρκες έμαθαν ηχητικά καλέσματα από τα δελφίνια.

Σύμφωνα με την Ανν Μπόουλς, επικεφαλής της έρευνας, οι τρεις όρκες που πέρασαν αρκετά χρόνια με δελφίνια είχαν μεταβάλλει τις επιλογές των ήχων που παράγουν ώστε να ταιριάζουν περισσότερο με τη διανομή που χρησιμοποιούν περισσότερο τα δελφίνια, δηλαδή περισσότερα σφυρίγματα και γλωσσικοί ήχοι έναντι παλμικών καλεσμάτων.

Οι ερευνητές παρατήρησαν επίσης πως οι φάλαινες ήταν ικανές να μάθουν εντελώς νέους ήχους, όπως αυτούς που μάθαιναν στα δελφίνια οι εκπαιδευτές τους.

Η ικανότητα φωνητικής μάθησης δε σημαίνει απαραίτητα πως οι όρκες χρησιμοποιούν τη γλώσσα όπως οι άνθρωποι, ωστόσο αποτελεί ένδειξη υψηλού επιπέδου νευρικής πλαστικότητας, δηλαδή της ικανότητας του εγκεφάλου να ενσωματώσει νέες πληροφορίες, δήλωσε η Μπόουλς.

Πηγές: naftemporiki.gr - ikypros.com